

Sygn. akt: III U 830/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 marca 2014 r. w O.

sprawy z odwołania S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 18.04.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.04.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił S. W. prawa do emerytury.

S. W. wniósł odwołanie od tej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że S. W. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z dnia 29.05.2012r. ZUS odmówił S. W. prawa do emerytury. S. W. odwołał się od tej decyzji i sprawa zawisła w Sądzie Okręgowym w Ostrołęce pod sygn. akt IIIU 439/12. Wyrokiem z dnia 02.10.2012r. Sąd oddalił odwołanie. Wyrok uprawomocnił się.

W dniu 26.03.2013r. S. W. złożył w Oddziale ZUS kolejny wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że S. W. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy w rozmiarze 25 lat i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, lecz nie przepracował 15 lat w szczególnych warunkach.

Organ rentowy zaliczył odwołującemu się jako okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozmiarze 11 lat, 2 miesiące i 16 dni.

S. W. urodził się dnia (...) zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy o **emeryturach i rentach z Funduszu (...)** (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a w szczególności – czy pracował w szczególnych warunkach w okresie od dnia 29.12.1973r. do dnia 31.08.1987r. w Zakładzie Produkcji (...) w C..

Na wstępie podnieść należy, że S. W. ubiegał się o doliczenie tego okresu w sprawie IIIU 439/12. Przy czym wówczas na okoliczność, iż była to praca w szczególnych warunkach, odwołujący przedstawił dowód z zeznań świadków J. O. i J. S.. W oparciu o te dowody Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 02.10.2012r. oddalił odwołanie S. W., uznając, że nie wykazał on, aby w spornym okresie pracował w szczególnych warunkach przez okres uprawniający go do emerytury.

Składając ponownie wniosek o emeryturę i wykazując, że w Zakładzie Produkcji (...) w C. pracował w szczególnych warunkach, S. W. przedstawił dowód z dokumentów znajdujących się w jego aktach osobowych.

Sąd pozyskał zatem dokumenty znajdujące się w aktach osobowych S. W. ze spornego okresu i w oparciu o nie dokonał ponownej analizy czy świadczył on pracę w szczególnych warunkach.

Ze skierowania do pracy z dnia 21.12.1973r. wynika, że S. W. został skierowany do pracy w Zakładzie Produkcji (...) w C. jako pracownik fizyczny. Takie też stanowisko odwołujący wskazał w podaniu, gdy ubiegał się o tę pracę. Z zaświadczenia lekarskiego z dnia 21.12.1973r. wynika, że był on zdolny do pracy przy obróbce drewna. W umowie o pracę z dnia 29.12.1973r. na dwutygodniowy okres próbny określono stanowisko odwołującego jako „pilarz”. Także w angażu z dnia 25.07.1974r. jest on określany jako „pilarz”. Analogicznie w piśmie z dnia 21.01.1975r. jego stanowisko pracy to „pilarz”.

Następnie S. W. złożył dnia 14.04.1975r. podanie o przyjęcie go na stanowisko konserwatora maszyn, na co pracodawca wyraził zgodę, przy czym skierowali go na kurs elektryków celem uzyskania uprawnień do konserwacji urządzeń elektrycznych. Wobec powyższego zawarto z nim kolejną umowę o pracę od dnia 11.04.1975r. na czas nieokreślony na stanowisku konserwatora maszyn. W kolejnych dokumentach, w których pojawia się nazwa jego stanowiska pracy, określany jest jako konserwator. Taki zapis widnieje w angażu z dnia 10.09.1981r., z dnia 01.01.1986r., w zaświadczeniu z 1987r. o ukończeniu szkolenia bhp. Ze świadectwa pracy wystawionego bezpośrednio

po zakończeniu stosunku pracy wynika, że S. W. pracował tam od dnia 29.12.1973r. do dnia 31.08.1987r. na stanowisku konserwatora maszyn.

Mając na uwadze powyższe dokumenty, Sąd uznał, że S. W. pracował jako pilarz w okresie od dnia 29.12.1973r. do dnia 10.04.1975r. Natomiast od dnia 11.04.1975r. do dnia 31.08.1987r. pracował jako konserwator maszyn.

Jedynie praca pilarza jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach. Jest to para wyszczególniona w **wykazie A dziale VI poz. 1** powoływanego na wstępie rozporządzenia, gdyż jest to praca drwala. W **Zarządzeniu nr 9** Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 01.07.1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej - w **dziale VI poz.1 pkt 3** - praca pilarza wymieniona jest jako jedna z form pracy drwali. Okres, gdy S. W. pracował jako pilarz, wynosi **1 rok, 3 miesiące i 14 dni**. Łącznie z okresem uznanym uprzednio przez ZUS w rozmiarze 11 lat, 2 miesiące i 16 dni S. W. wykazał pracę w szczególnych warunkach w rozmiarze: **13 lat i 6 miesięcy**.

Jednocześnie podnieść należy, że S. W. nie wykazał, aby w okresie od dnia 11.04.1975r. do dnia 31.08.1987r. pracował w szczególnych warunkach.

Treść dokumentów znajdujących się w aktach osobowych nie pozostawia bowiem wątpliwości, że w tym okresie S. W. był konserwatorem maszyn. Odwołujący potwierdził to w swych zeznaniach. Praca na takim stanowisku nie jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach. Dodatkowo z zeznań odwołującego wynika, że przez 2 sezony był także palaczem CO. Z angażu z dnia 02.05.1985r. wynika, że odwołujący otrzymał wyższą stawkę w związku z paleniem w kotłowni. Brak jest w dokumentach osobowych informacji, w jakim okresie S. W. pracował jako palacz i czy była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy czy jedynie praca dodatkowa. Przyjmując jednak najkorzystniejszą dla odwołującego wersję, że była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy, a każdy sezon trwał 6 miesięcy (od października do kwietnia), to nadal odwołujący nie wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Ponadto podnieść należy, że nawet jeśli odwołujący podczas remontu maszyn wykonywał niekiedy prace wymienione w rozporządzeniu z dnia 07.02.1983r. (np. spawał), to praca taka nie uprawnia do przejścia na emeryturę po skończeniu 60 lat, gdyż nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Podnieść także należy, że ustalenia Sądu w niniejszej sprawie oparte na dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, doprowadziły do analogicznych wniosków, jak w sprawie IIIU 439/12, gdzie w oparciu o zeznania świadków i odwołującego Sąd doszedł do wniosku, że praca konserwatora maszyn nie jest pracą wykonywaną w szczególnych warunkach. Nadto z zeznań świadków wynikało, że S. W. był palaczem CO jedynie w zastępstwie stałego palacza, zatem w tym charakterze pracował 2-3 miesiące.

Mając na uwadze, że S. W. nie wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach - Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na mocy **art.477¹⁴§1 kpc**.